

Sygn. akt II AKa 345/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Włodzimierz Brazewicz

Sędziowie: SA Andrzej Czarnota

SO del. Rafał Ryś (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Iwona Sidorko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostródzie E. R.

po rozpoznaniu w dniach: 27 listopada 2019r., 29 stycznia 2020r. i 26 lutego 2020 r.

sprawy

B. R. s. (...), ur. (...) w T.

oskarżonego z art. 280 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 280 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

M. W. s. (...), ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 280 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 280 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt **II K 99/17**

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. W. kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13 lutego 2020 roku, godz. 2:00;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe w postaci telefonu komórkowego marki (...) oraz karty SIM (...) (k. 1258) zwraca oskarżonemu M. W., poprzez złożenie w depozycie jednostki penitencjarnej;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ł. z Kancelarii Adwokackiej w E. kwotę 1.033,20 (tysiąc trzydzieści trzy 20/100) złote brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. W. z urzędu w toku postępowania odwoławczego;

V. zwalnia obu oskarżonych z kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 345/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu z 17.07.2019 r., sygn. akt II K 99/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

(x) w części	#	co do winy
(x)	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
(x)	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	(x)	zmiana
---	-----------	-----	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			nie dotyczy - art. 423 §1a kpk		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		nie dotyczy - art. 423 §1a kpk			

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		nie dotyczy - art. 423 §1a kpk

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
		nie dotyczy - art. 423 §1a kpk

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	rażąca niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności - w stosunku do społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, gdy cele kary mogą zostać osiągnięte przez wymierzenie kary w mniejszym wymiarze	# zasadny # częściowo zasadny (x) niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
1. Kara 8 lat pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu B. R.		

za ciąg przestępstw (dwa rozboje z art. 280 §2 kk, popełnione w warunkach recydywy z art. 64 §1 kk) nie jest rażąco surowa - przy uwzględnieniu okoliczności przypisanych oskarżonemu czynów, jak i innych przesłanek wpływających na prawidłowy, a zatem i sprawiedliwy wymiar kary. Jak słusznie podnosi się w orzecznictwie, ustawodawca celowo obostrzył pojęcie „niewspółmierności kary”, uzasadniającej zmianę orzeczenia o karze w ramach czwartej podstawy odwoławczej, zawężającym znamieniem „rażącej” po to, by pewne różnice w ocenie łagodności lub surowości kary między Sądem a stroną skarżącą (skądinąd naturalne) nie prowadziły w każdym takim wypadku do zmiany w drugiej instancji wysokości kary; pojęcie „rażącej niewspółmierności” zostało sprecyzowane w praktyce jako różnica „wyraźna”, „bijąca w oczy”, czy „oślepiająca” (por. wyrok SA w Krakowie z 28.05.2010r., II AKa 82/10, KZS 2010/6/45).

2. Sąd Okręgowy - wbrew twierdzeniom skarżącego - prawidłowo ustalił katalog najważniejszych okoliczności wpływających na wymiar kary, a następnie owe okoliczności odpowiednio przeanalizował, nadając im odpowiednią wagę w procesie ustalania ostatecznej wysokości kary.

3. Nie ma racji skarżący, że brak jest poważnych następstw czynów przypisanych oskarżonemu (oskarżony „tylko groził” użyciem przemocy). Fakt, że podczas napadów na stacje paliw nie stosowano przemocy fizycznej wobec pracowników stacji nie oznacza, że zdarzenia te można

uznać za mało szkodliwe społecznie. Z relacji świadków wynika, że oskarżeni działali z dużą determinacją, używając noży i innych niebezpiecznych narzędzi, co sprawiło pracowników stacji w przerażenie. W przypadku spowodowania dodatkowo obrażeń ciała - kara byłaby z pewnością znacznie surowsza.

4. Można - w pewnym zakresie - przyznać rację skarżącemu, że Sąd I instancji nie wskazał wyraźnie, aby po stronie oskarżonego B. R. zachodziły jakiegokolwiek okoliczności łagodzące, pomijając w ten sposób fakt przyznania się oskarżonego do zarzuconych mu czynów i wyrażenie skruchy. Niemniej jednak nie można zapominać, że oskarżony w początkowej fazie śledztwa nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, zaś później - mimo przyznania się - złożył wyjaśnienia, które częściowo zostały zakwestionowane przez Sąd meriti. Postawa procesowa oskarżonego w tym zakresie nie była zatem jednolita, a więc i okoliczności podnoszone przez obrońcę nie wpływają w sposób istotny na ocenę zaskarżonego wyroku co do wysokości kary.

5. Nie sposób zgodzić się z sugestią obrońcy, że oskarżony zasługuje na niższą karę, gdyż jest osobą młodą, a jego osobowość się nadal kształtuje. Pomijając dyskusyjną zasadność tak postawionej tezy, należy zauważyć, że w chwili czynów oskarżony miał już skończone 25 lat (rocznik (...)), a zatem z pewnością nie był ani osobą młodocianą (w znaczeniu kodeksowym), ani nawet szczególnie młodą, wobec której należy stosować wyjątkowe, niestandardowe kryteria wymiaru kary.

6. Całkowicie gołosłowne i wybitnie subiektywne są twierdzenia skarżącego, jakoby wymierzona kara nie pozostawiała oskarżonemu „żadnej nadziei na ułożenie życia po opuszczeniu zakładu karnego”. Kara ta stanowi sprawiedliwą odpłatę za wyrządzone przestępstwem zło, a nadto ma oddziaływać na osobę oskarżonego w kierunku jego przyszłej poprawy (prewencja indywidualna). Jest to szczególnie ważne w przypadku sprawcy działającego w warunkach powrotu do przestępstwa. Sugerowane przez obrońcę skrócenie kary może zostać przez oskarżonego osiągnięte (w przyszłości) - w wyniku odpowiednio znaczących postępów resocjalizacyjnych (warunkowe, przedterminowe zwolnienie).

7. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostaje zabieg skarżącego, polegający na przywoływaniu rozstrzygnięć innych sądów, w innych, rzekomo podobnych sprawach. Oczywistym jest bowiem, że każda sprawa oceniana jest indywidualnie, w oparciu o okoliczności jej swoiste, w tym dotyczące samego czynu, jak i osoby sprawcy. W tym przypadku - sprawcy działającego dwukrotnie (dzień po dniu), z błachego powodu (chęć pozyskania pieniędzy na alkohol i dalszą zabawę), w stanie nietrzeźwości, wspólnie z innym współsprawcą, w warunkach powrotu do przestępstwa.

8. Nie ma racji skarżący wywodząc, że obaj oskarżeni zostali potraktowani „jak jeden organizm”, tzn. bez wymaganej indywidualizacji w procesie wymiaru kary. Sam arytmetyczny stosunek obu kar nie dowodzi jeszcze, że Sąd I instancji nie dochował tzw. wewnętrznej sprawiedliwości

wyroku. Przypomnieć w tym miejscu należy, że obaj oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, podejmując bardzo podobne czynności wykonawcze wykonawcze w czasie omawianych czynów. Obaj pierwotnie nie przyznali się do zarzutów, zmieniając swoje stanowisko procesowe w dalszej części postępowania. Wyjaśnienia żadnego z nich nie zostały w całości uznane przez Sąd I instancji za szczere i wiarygodne. Na niekorzyść oskarżonego M. W. przemawia z pewnością jego znacznie bogatsza historia karna (5 wyroków skazujących, przy jednym tylko wyroku oskarżonego R.). Z drugiej jednak strony trzeba pamiętać, że z ustalonego stanu faktycznego - nie kwestionowanego w apelacji obrońcy (...) R. - jednoznacznie wynika, że to wspomniany oskarżony był pomysłodawcą obu napadów na stacje paliw i to on każdorazowo proponował współoskarżonemu zdobycie pieniędzy w ten właśnie sposób. W tych okolicznościach równy wymiar kary nie może budzić zastrzeżeń. Na marginesie można jeszcze przyznać, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku okoliczności te faktycznie nie zostały wystarczająco wyraźnie wyartykułowane, co nie zmienia jednak zaprezentowanej wyżej oceny i zapatrywania Sądu Apelacyjnego.

Wniosek

- obniżenie kary pozbawienia wolności z 8 lat do 4 lat

zasadny

częściowo zasadny

(x) niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z uwagi na brak uwzględnienia zarzutu rażącej niewspółmierności wymierzonej kary pozbawienia wolności i uznanie kary za prawidłową - brak jest możliwości realizacji wniosku apelacyjnego, ukierunkowanego na obniżenie kary.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	- brak
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
- kara pozbawienia wolności wymierzona osk.B. R.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<ul style="list-style-type: none"> • brak uwzględnienia zarzutu apelacyjnego dot. wymiaru kary pozbawienia wolności, • uznanie kary za prawidłową (sprawiedliwą) 	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
- nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
- nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
- nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
- nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

- nie dotyczy		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
- nie dotyczy		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	---	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt V	Zwolniono oskarżonego B. R. z kosztów sądowych postępowania odwoławczego - z uwagi na ujawnioną w toku postępowania sytuację finansową i życiową tego oskarżonego. Oskarżony jest kawalerem, nie posiada wyuczonego zawodu, ani istotnego majątku. Do 2023 roku odbywa orzeczoną uprzednio karę pozbawienia wolności, po czym zostanie mu wprowadzona do wykonania kara 8 lat pozbawienia wolności wymierzona w niniejszej sprawie. Przez dłuższy czas oskarżony nie będzie zatem posiadał możliwości zarobkowych.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	obrońca osk. B. R.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara pozbawienia wolności		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
(x) na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
(x) w części	#	co do winy	
(x)	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
(x)	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	(x)	zmiana